

32012D0308

15.6.2012.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 154/1

ODLUKA VIJEĆA 2012/308/ZVSP**od 26. travnja 2012.****o pristupanju Europske unije Ugovoru o prijateljstvu i suradnji u jugoistočnoj Aziji**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji, a posebno njegov članak 37. u vezi s člankom 31. stavkom 1.,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegove članke 209. i 212. u vezi s člankom 218. stavkom 6. točkom (a) i člankom 218. stavkom 8. drugim podstavkom,

uzimajući u obzir zajednički prijedlog Visokog predstavnika Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku i Europske komisije,

uzimajući u obzir suglasnost Europskog parlamenta,

budući da:

(1) Ugovor o prijateljstvu i suradnji u jugoistočnoj Aziji („Ugovor”) potpisali su 24. veljače 1976. Republika Indonezija, Malezija, Republika Filipini, Republika Singapur i Kraljevina Tajland. Od datuma potpisivanja sljedeće su zemlje također postale potpisnice Ugovora: Brunej Darusalam, Kraljevina Kambodža, Laoska Narodna Demokratska Republika, Burma/Mjanmar, Socijalistička Republika Vijetnam, Nezavisna Država Papua Nova Gvineja, Narodna Republika Kina, Republika Indija, Japan, Islamska Republika Pakistan, Republika Koreja, Ruska Federacija, Novi Zeland, Mongolija, Australija, Francuska Republika, Demokratska Republika Istočni Timor, Narodna Republika Bangladeš, Demokratska Socijalistička Republika Šri Lanka, Demokratska Narodna Republika Koreja, Sjedinjene Američke Države, Republika Turska i Kanada.

(2) Cilj Ugovora je promicanje mira, stabilnosti i suradnje u regiji. U tu svrhu poziva na mirno rješavanje sporova, čuvanje mira, sprečavanje sukoba i jačanje sigurnosti u jugoistočnoj Aziji. Stoga, pravila i načela određena u Ugovoru odgovaraju ciljevima zajedničke vanjske i sigurnosne politike Unije.

(3) Nadalje, Ugovorom se predviđa jačanje suradnje u gospodarskom, trgovinskom, socijalnom, tehničkom i znanstvenom području, kao i ubrzanje gospodarskog rasta u regiji, promicanjem jačeg korištenja poljoprivrede i industrija naroda jugoistočne Azije, širenje njihove trgovine i poboljšanje njihove gospodarske infrastrukture. Stoga, Ugovorom se promiče suradnja sa zemljama u razvoju u toj regiji, kao i gospodarska, financijska i tehnička suradnja s drugim zemljama u toj regiji.

(4) Vijeće je na svom sastanku 4.-5. prosinca 2006. ovlastilo Predsjedništvo i Komisiju za pregovore o pristupanju Unije i Europske zajednice Ugovoru.

(5) Pismom od 7. prosinca 2006. Unija i Europska zajednica izvjestili su Kambodžu, u njezinom svojstvu koordinatora ASEAN-a za odnose s Unijom, o svojoj odluci da podnese zahtjev za pristupanje Ugovoru podložno poštivanju načela izraženima u tom pismu.

(6) Dana 28. svibnja 2009. Tajland, koji je u to vrijeme predsjedao ASEAN-om, izjavio je pristanak svih država jugoistočne Azije da Unija i Europska zajednica pristupe Ugovoru, podložno stupanju na snagu Trećeg protokola uz Ugovor.

(7) Trećim protokolom uz Ugovor, potpisanim 23. srpnja 2010., predviđa se pristupanje regionalnih organizacija Ugovoru.

(8) Unija bi stoga trebala pristupiti Ugovoru nakon stupanja na snagu Trećeg protokola uz Ugovor,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Pristupanje Unije Ugovoru o prijateljstvu i suradnji u jugoistočnoj Aziji odobrava se u ime Unije.

Tekstovi Ugovora i tri protokola o njegovim izmjenama te instrument pristupanja Unije Ugovoru prilažu se ovoj Odluci.

Članak 2.

Vijeće ovlašćuje Visokog predstavnika Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku za potpisivanje i polaganje Instrumenta o pristupanju Ugovoru u ime Unije.

Članak 3.

Ova Odluka stupa na snagu na dan donošenja.

Sastavljeno u Luxembourggu 26. travnja 2012.

Za Vijeće
Predsjednik
M. BØDSKOV

Ugovor o prijateljstvu i suradnji u jugoistočnoj Aziji**Indonezija, 24. veljače 1976.**

Visoke ugovorne stranke:

SVJESNE postojećih povijesnih, zemljopisnih i kulturnih veza koje povezuju njihove narode,

U ŽELJI za jačanjem regionalnog mira i stabilnosti poštujući pravdu i vladavinu prava te promičući regionalnu otpornost u njihovim odnosima,

ŽELEĆI jačati mir, prijateljstvo i uzajamnu suradnju u pitanjima koja se tiču jugoistočne Azije, a u skladu s duhom i načelima Povelje Ujedinjenih naroda, Deset načela usvojenih na azijsko-afričkoj konferenciji u Bandungu 25. travnja 1955., Izjavom o pridruživanju država jugoistočne Azije potpisanom u Bangkoku 8. kolovoza 1967. te Izjavom potpisanom u Kuala Lumpuru 27. studenoga 1971.,

UVJERENI da se rješavanje nesuglasica ili sporova između njihovih zemalja treba urediti racionalnim, učinkovitim i dovoljno fleksibilnim postupcima, izbjegavajući negativne stavove koji mogu ugroziti ili ometati suradnju,

VJERUJUĆI u potrebu suradnje sa svim miroljubivim narodima u jugoistočnoj Aziji i izvan nje radi unapređenja svjetskog mira, stabilnosti i suživota,

SVEČANO SU SUGLASNE sklopiti Ugovor o prijateljstvu i suradnji, kako slijedi:

1.1.1.1. POGLAVLJE I: SVRHA I NAČELA**Članak 1.**

Svrha ovog Ugovora je promicanje trajnog mira, prijateljstva i suradnje među narodima visokih ugovornih stranaka, koje će doprinosti jačanju njihove moći, solidarnosti i tješnjih odnosa.

Članak 2.

U svojim međusobnim odnosima visoke ugovorne stranke vode se sljedećim temeljnim načelima:

- (a) uzajamno poštovanje neovisnosti, suverenosti, jednakosti, teritorijalne cjelovitosti i nacionalnog identiteta svih naroda;
- (b) pravo svake države na nacionalnu samostalnost bez vanjskog miješanja, prevrata ili prisile;
- (c) nemiješanje u unutarnje poslove drugih ugovornih stranaka;
- (d) mirno rješavanje nesuglasica ili sporova;
- (e) suzdržavanje od prijetnje ili uporabe sile;
- (f) učinkovita međusobna suradnja.

1.1.1.2. POGLAVLJE II: PRIJATELJSTVO**Članak 3.**

U ostvarivanju svrhe ovog Ugovora visoke ugovorne stranke nastoje razvijati i ojačati tradicionalne, kulturne i povijesne veze prijateljstva, dobrosusjedskih odnosa i suradnje koje ih vežu zajedno te u dobroj vjeri ispunjavaju obveze preuzete na temelju ovog Ugovora. S ciljem promicanja boljeg međusobnog razumijevanja, visoke ugovorne stranke potiču i olakšavaju veze i odnose među svojim narodima.

1.1.1.3. POGLAVLJE III.: SURADNJA

Članak 4.

Visoke ugovorne stranke promiču aktivnu suradnju u gospodarskim, socijalnim, tehničkim, znanstvenim i upravnim područjima, kao i u pitanjima zajedničkih ideala i namjera u vezi međunarodnog mira i stabilnosti u regiji i svim drugim pitanjima od zajedničkog interesa.

Članak 5.

Sukladno članku 4. visoke ugovorne stranke ulažu najveće multilateralne i bilateralne napore na temelju jednakosti, nediskriminacije i uzajamne koristi.

Članak 6.

Visoke ugovorne stranke surađuju u poboljšanju gospodarskog rasta u regiji radi jačanja temelja za uspješnu i mirnu zajednicu naroda u jugoistočnoj Aziji. U tom cilju promiču veće korištenje svoje poljoprivrede i svojih industrija, širenje njihove trgovine te poboljšanje njihove gospodarske infrastrukture radi međusobne koristi svih svojih naroda. U tom pogledu, one nastavljaju istraživati sve moguće načine za blisku i plodnu suradnju s drugim državama, kao i međunarodnim i regionalnim organizacijama izvan regije.

Članak 7.

Visoke ugovorne stranke jačaju gospodarsku suradnju s ciljem postizanja socijalne pravde i poboljšanja standarda života ljudi u regiji. Za te potrebe usvajaju odgovarajuće regionalne strategije gospodarskog razvoja i uzajamne pomoći.

Članak 8.

Visoke ugovorne stranke nastoje postići najtješnju suradnju u čim širem opsegu i teže pružiti jedna drugoj pomoć u obliku mogućnosti osposobljavanja i istraživanja u socijalnim, kulturnim, tehničkim, znanstvenim i upravnim područjima.

Članak 9.

Visoke ugovorne stranke nastoje jačati suradnju u uspostavljanju mira, suživota i stabilnosti u regiji. U tom cilju visoke ugovorne stranke održavaju redovite međusobne kontakte i međusobno se redovito savjetuju o međunarodnim i regionalnim pitanjima s ciljem usklađivanja njihovih stavova, postupaka i politika.

Članak 10.

Nijedna visoka ugovorna stranka neće ni na koji način ili u bilo kojem obliku sudjelovati ni u kakvim aktivnostima koje predstavljaju prijetnju političkoj i gospodarskoj stabilnosti, suverenosti ili teritorijalnoj cjelovitosti druge visoke ugovorne stranke.

Članak 11.

Visoke ugovorne stranke nastoje ojačati svoju nacionalnu otpornost u političkom, gospodarskom, socijalno-kulturnom području te u području sigurnosti u skladu sa svojim idealima i namjerama, slobodne od vanjskog upletanja i unutarnjih prevrata s ciljem očuvanja svog nacionalnog identiteta.

Članak 12.

Visoke ugovorne stranke u svojim naporima za postizanjem regionalnog blagostanja i sigurnosti nastoje surađivati na svim područjima radi promicanja regionalne otpornosti koja se temelji na načelima samosvijesti, samopouzdanja, uzajamnog poštovanja, suradnje i solidarnosti, koji će predstavljati temelj za snažnu i uspješnu zajednicu naroda u jugoistočnoj Aziji.

1.1.1.4. POGLAVLJE IV.: MIRNO RJEŠAVANJE SPOROVA

Članak 13.

Visoke ugovorne stranke odlučno i u dobroj vjeri sprečavaju sporove. U slučaju sporova o pitanjima koja se ih izravno tiču, posebno sporova koji vrlo vjerojatno mogu ugroziti regionalni mir i suživot, one se suzdržavaju od prijetnje ili uporabe sile i u svako doba rješavaju takve sporove između sebe mirnim pregovorima.

Članak 14.

Visoke ugovorne stranke za rješavanje sporova u okviru regionalnih procesa osnivaju, kao stalno tijelo, Visoko vijeće koje se sastoji od predstavnika na ministarskoj razini iz svake visoke ugovorne stranke kako bi se utvrdilo postojanje sporova ili pitanja koja bi mogla ugroziti regionalni mir i suživot.

Članak 15.

U slučaju da se rješenje ne postigne neposrednim pregovorima, visoke ugovorne stranke utvrđuju spor ili pitanje i predlažu strankama spora odgovarajuće načine rješavanja, kao što su dobre usluge, posredovanje, istraga ili nagodba. Visoko vijeće može, međutim, ponuditi svoje dobre usluge ili u dogovoru sa strankama spora uključiti se u odbor za posredovanje, istragu ili nagodbu. Ako smatra potrebnim, Visoko vijeće predlaže odgovarajuće mjere za sprečavanje pogoršavanja spora ili pitanja.

Članak 16.

Prethodne odredbe ovog poglavlja ne primjenjuju se na sporove, osim ako su sve stranke spora sporazumne da se iste primjene na spor. Međutim, to ne sprečava ostale visoke ugovorne stranke koje nisu stranke spora da nude svu moguću pomoć radi rješavanja navedenog spora. Stranke spora trebale bi biti vrlo naklonjene takvom nuđenju pomoći.

Članak 17.

Ništa iz ovog Ugovora ne sprečava korištenje načina mirnog rješavanja iz članka 33. točke (l) Povelje Ujedinjenih naroda. Visoke ugovorne stranke koje su stranke spora trebaju se poticati da same rješavaju spor prijateljskim pregovorima prije pokretanja drugih postupaka predviđenih Poveljom Ujedinjenih naroda.

1.1.1.5. POGLAVLJE V.: OPĆE ODREDBE

Članak 18.

Ovaj Ugovor potpisuju Republika Indonezija, Malezija, Republika Filipini, Republika Singapur i Kraljevina Tajland. Svaka država potpisnica ratificira ga u skladu sa svojim ustavnim postupcima. Ugovoru mogu pristupiti i druge države jugoistočne Azije.

Članak 19.

Ovaj Ugovor stupa na snagu na datum pohranjivanja petog instrumenta ratifikacije pri vladama država potpisnica koje su određene kao depozitari ovog Ugovora i instrumenata ratifikacije ili pristupanja.

Članak 20.

Ovaj je Ugovor sastavljen na službenim jezicima visokih ugovornih stranaka, od kojih su svi jednako vjerodostojni. Visoke ugovorne stranke usuglašuju se o jedinstvenom prijevodu tekstova na engleski jezik. Svako različito tumačenje jedinstvenog teksta rješava se pregovorima.

U POTVRDU NAVEDENOG visoke ugovorne stranke potpisale su Ugovor i na njega stavile svoje pečate.

Sastavljeno u Denpasaru, Bali, dana dvadeset četvrtog veljače godine tisuću devetsto sedamdeset šeste.

Protokol o izmjeni Ugovora o prijateljstvu i suradnji u jugoistočnoj Aziji**Filipini 15. prosinca 1987.**

Vlada Bruneja Darussalama,

Vlade Republike Indonezije,

Vlada Malezije,

Vlada Republike Filipina,

Vlada Republike Singapura,

Vlada Kraljevine Tajlanda,

ŽELEĆI dalje ojačati suradnju sa svim miroljubivim narodima u jugoistočnoj Aziji i izvan nje, a posebno sa susjednim državama regije jugoistočne Azije,

UZIMAJUĆI U OBZIR stavak 5. preambule Ugovora o prijateljstvu i suradnji u jugoistočnoj Aziji, sastavljenog u Denpasaru, Bali, dana 24. veljače 1976. (dalje u tekstu Ugovor o prijateljstvu), koji se odnosi na potrebu suradnje sa svim miroljubivima narodima u jugoistočnoj Aziji i izvan nje radi unapređenja svjetskog mira, stabilnosti i suživota,

USUGLASILI SU SE KAKO SLIJEDI:

Članak 1.

Članak 18. Ugovora o prijateljstvu mijenja se kako slijedi:

„Ovaj Ugovor potpisuju Republika Indonezija, Malezija, Republika Filipini, Republika Singapur i Kraljevina Tajland. Ratificira se u skladu s ustavnim postupcima svake države potpisnice.

Ugovoru mogu pristupiti i druge državama u jugoistočnoj Aziji.

Države izvan jugoistočne Azije također mogu pristupiti ovom Ugovoru ako se o tome usuglase sve države jugoistočne Azije koje su potpisnice ovog Ugovora i Brunej Darussalam.”

Članak 2.

Članak 14. Ugovora o prijateljstvu mijenja se kako slijedi:

„Visoke ugovorne stranke za rješavanje sporova u okviru regionalnih procesa osnivaju, kao stalno tijelo, Visoko vijeće koje se sastoji od predstavnika na ministarskoj razini iz svake visoke ugovorne stranke kako bi se utvrdilo postojanje sporova ili pitanja koja bi mogla ugroziti regionalni mir i suživot.

Međutim, ovaj se članak primjenjuje na sve države izvan jugoistočne Azije koje su pristupile Ugovoru samo ako su te države neposredno uključene u spor koji se treba riješiti u okviru regionalnih procesa.”

Članak 3.

Ovaj Protokol podliježe ratifikaciji i stupa na snagu na datum pohranjivanja zadnjeg instrumenta o ratifikaciji visokih ugovornih stranaka.

Sastavljeno u Manili dana petnaestog prosinca godine tisuću devetsto osamdeset sedme.

Drugi protokol o izmjeni Ugovora o prijateljstvu i suradnji i jugoistočnoj Aziji**Manila, Filipini, 25. srpnja 1998.**

Vlada Bruneja Darussalama,

Vlada Kraljevine Kambodže,

Vlade Republike Indonezije,

Vlada Laoske Narodne Demokratske Republike,

Vlada Malezije,

Vlada Unije Mjanmara,

Vlada Republike Filipina,

Vlada Republike Singapura,

Vlada Kraljevine Tajlanda,

Vlada Socijalističke Republike Vijetnama,

Vlada Papue Nove Gvineje,

Dalje u tekstu visoke ugovorne stranke:

ŽELEĆI osigurati prikladno jačanje suradnje sa svim miroljubivim narodima u jugoistočnoj Aziji i izvan nje, a posebno sa susjednim državama regije jugoistočne Azije,

UZIMAJUĆI U OBZIR stavak 5. preambule Ugovora o prijateljstvu i suradnji u jugoistočnoj Aziji, sastavljenog u Denpasaru, Bali, dana 24. veljače 1976. (dalje u tekstu Ugovor o prijateljstvu), koji se odnosi na potrebu suradnje sa svim miroljubivima narodima u jugoistočnoj Aziji i izvan nje radi unapređenja svjetskog mira, stabilnosti i suživota,

USUGLASILI SU SE KAKO SLIJEDI:

Članak 1.

Članak 18. stavak 3. Ugovora o prijateljstvu mijenja se kako slijedi:

„Države izvan jugoistočne Azije također mogu pristupiti ovom Ugovoru uz suglasnost svih država u jugoistočnoj Aziji, naime Bruneja Darussalama, Kraljevine Kambodže, Republike Indonezije, Laoske Narodne Demokratske Republike, Malezije, Unije Mjanmara, Republike Filipina, Republike Singapura, Kraljevine Tajlanda i Socijalističke Republike Vijetnama.”

Članak 2.

Ovaj Protokol podliježe ratifikaciji i stupa na snagu na datum polaganja zadnjeg instrumenta o ratifikaciji visokih ugovornih stranaka.

Sastavljeno u Manili dana dvadeset petog srpnja godine tisuću devetsto devedeset osme.

Treći protokol o izmjeni Ugovora o prijateljstvu i suradnji i jugoistočnoj Aziji**Ha Noi, Vijetnam, 23. srpnja 2010.**

Brunej Darussalam,
Kraljevina Kambodža,
Republika Indonezija,
Laoska Narodna Demokratska Republika,
Malezija,
Unija Mjanmara,
Republika Filipini,
Republika Singapur,
Kraljevina Tajland,
Socijalistička Republika Vijetnam,
Australija,
Narodna Republika Bangladeš,
Narodna Republika Kina,
Demokratska Narodna Republika Koreja,
Francuska Republika,
Republika Indija,
Japan,
Mongolija,
Novi Zeland,
Islamska Republika Pakistan,
Papua Nova Gvineja,
Republika Koreja,
Ruska Federacija,
Demokratska Socijalistička Republika Šri Lanka,
Demokratska Republika Istočni Timor,
Republika Turska,
Sjedinjene Američke Države,

Dalje u tekstu visoke ugovorne stranke:

ŽELEĆI osigurati prikladno jačanje suradnje sa svim miroljubivim narodima u jugoistočnoj Aziji i izvan nje, a posebno sa susjednim državama regije jugoistočne Azije te s regionalnim organizacijama čiji su članovi samo suverene države,

UZIMAJUĆI U OBZIR stavak 5. preambule Ugovora o prijateljstvu i suradnji u jugoistočnoj Aziji, sastavljenog u Denpasaru, Bali, dana 24. veljače 1976. (dalje u tekstu Ugovor o prijateljstvu), koji se odnosi na potrebu suradnje sa svim miroljubivima narodima u jugoistočnoj Aziji i izvan nje radi unapređenja svjetskog mira, stabilnosti i suživota,

USUGLASILI SU SE KAKO SLIJEDI:

Članak 1.

Članak 18. stavak 3. Ugovora o prijateljstvu mijenja se kako slijedi:

„Države izvan jugoistočne Azije i regionalne organizacije čiji su članovi samo suverene države mogu pristupiti ovom Ugovoru uz suglasnost svih država u jugoistočnoj Aziji, to jest Bruneja Darussalama, Kraljevine Kambodže, Republike Indonezije, Laoske Narodne Demokratske Republike, Malezije, Unije Mjanmara, Republike Filipina, Republike Singapura, Kraljevine Tajlanda i Socijalističke Republike Vijetnama.”

Članak 2.

Članak 14. stavak 2. Ugovora o prijateljstvu mijenja se kako slijedi:

„Međutim, ovaj se članak primjenjuje na bilo koju od visokih ugovornih stranaka koja je pristupila Ugovoru samo u slučajevima gdje je ta visoka ugovorna stranka neposredno uključena u spor koji se treba riješiti u okviru regionalnih procesa.”

Članak 3.

Ovaj Protokol podliježe ratifikaciji i stupa na snagu na datum polaganja zadnjeg instrumenta o ratifikaciji visokih ugovornih stranaka.

Sastavljeno u Hanoju, Vijetnam, dana dvadeset trećeg srpnja godine dvije tisuće desete u jednom primjerku na engleskom jeziku.

Instrument o pristupanju Europske unije Ugovoru o prijateljstvu i suradnji u jugoistočnoj Aziji

BUDUĆI DA je Ugovor o prijateljstvu i suradnji u jugoistočnoj Aziji, koji je potpisan 24. veljače 1976. u Baliju, Indonezija izmijenjen Prvim, Drugim i Trećim protokolom o izmjeni Ugovora o prijateljstvu i suradnji u jugoistočnoj Aziji, koji su potpisani 15. prosinca 1987., 25. srpnja 1998. i 23. srpnja 2010.;

BUDUĆI DA se člankom 18. stavkom 3. navedenog Ugovora, kako je izmijenjen člankom 1. navedenog Trećeg protokola, predviđa da države izvan jugoistočne Azije i regionalne organizacije čiji su članovi samo suverene države mogu pristupiti Ugovoru uz suglasnost svih država jugoistočne Azije, to jest Bruneja Darussalama, Kraljevine Kambodže, Republike Indonezije, Laoske Narodne Demokratske Republike, Malezije, Unije Mjanmara, Republike Filipina, Republike Singapura, Kraljevine Tajlanda i Socijalističke Republike Vijetnama;

BUDUĆI DA su sve države jugoistočne Azije suglasne s pristupanjem Europske unije Ugovoru;

SADA, stoga, Europska unija, nakon što je razmotrila gore spomenuti Ugovor kako je izmijenjen protokolima, ovime mu pristupa te se obvezuje savjesno izvršavati i provoditi sve odredbe koje su u njemu sadržane.

U POTVRDU NAVEDENOG ovaj Instrument o pristupanju potpisuje visoki predstavnik Europske unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku.

Sastavljeno u [mjesto], [zemlja], [dan], [mjesec] godine dvije tisuće i [godina].

Za Europsku uniju
